

SPOMINI NA ŠROP BILEĆA

pitomac 54. klase od 11.3.1977 do 13.10. 1977

vodnik stažist od 14.10.1977 do 2.6.1978

Nedelja, 1. januar 1978

Ne vem po kakšnem ključu dobim jez vedno naloge, ko so drugi med prazniki prosti. Dopoldan sem pripravljajl moštvo za kasarniško stražo. Popoldan ob štirih smo nastopili na dolžnost. Proti večeru je pričel pihati severni veter. Obiskov je kar veliko. Dežurni oficir šole ima polne roke dela. Naš pitomac Tibor doma iz Banata, madžarske nacionalnosti je tudi dobil obisk. Obiskala sta ga starša in ob takšni priliki se spodobi, da mu od doma prinesejo pečenega odojka. Iz potovalke je gledal ven samo rilec, kot kakšen „štekar“. Tiborju je bilo kaj malo mar za pečenko in jo je velikodušno odstopil straži, ter odšel s starši v mesto. V prostorih namestitve straže smo imeli celega odojka na mizi in po potrebi smo ga počasi „drobili.“ Ostala je samo glava in nekaj malega mesa. Nekdo od naših fantov je pospravil mizo in glavo dal v omarico prve pomoči, ki je bila prazna. Glede na to, da so bili prazniki je bila kontrola s strani oficirjev poostrena. Kar štiri kontrole sem dobil na grbo. Nekje proti večernim uram je prišel major za „bezbednost“. Po splošnih floskulah, če je vse v redu, se je spravil še na garderobne omarice, kjer smo imeli nahrbtnike. V bistvu je preverjal, če imamo morda skrito kakšno steklenico. Nazadnje je odprl še omarico prve pomoči, če je kompletna. Iz notranjosti se mu je zarežala glava od odojka, da je odstopil za korak. Sledilo je vprašanje od kod nam to in po dobljenem pojasnilu je dejal: „Brzo pojedite, da se ne iskvari!“ Dolžnost sem predal razvodniku straže in malo zadremal.

Ponedeljek, 2. januar 1978

Stražarsko dolžnost smo izvajali do štirih popoldan, ko smo dobili zamenjavo. Po izvedeni primopredaji sem moje stražarje odpeljal v četo, kjer so pospravili opremo in oborožitev, ter se pripravili za izhod v mesto. Ker še ni bila predvidena ura za drugi izhod, sem pri dežurnem oficirju uredil, da smo šli ven izredno. V postroju sem jih odpeljal čez „kapijo“. V mestu smo se razkropili po naših starih „placih“. Kar nekaj pitomcev iz našega voda je imelo obiske.

Torek, 3. januar 1978

Vod je zopet na mojih plečih. Dopoldan smo imeli učne ure in nato do kosila čiščenje orožja. Po kosilu prosto in ob šestih v mesto, ker je danes še praznični dan. Z Mušterić Jozom obiskala dom JNA in Gradsko kafano. Že ob devetih sva bila v kasarni, ker jutri se začne novo delovno obdobje.

Sreda, 4. januar 1978

Določen sem za namestnika komandirja voda. To ni nič kaj zavidljiva funkcija, ker v primeru ko ni KV, se ve na koga padejo obveznosti. Dopoldan pouk po razporedu. Od doma je prišel moj krajan Vučković Pero in mi povedal, kako je bilo na silvestrovanju v civilnem okolju. Popoldan je močno snežilo. Vod sem odpeljal v učilnico na učne ure. Danes mi je 300. dan v v JLA.

Četrtek, 5. januar 1978

Snega ni zapadlo več kot za dlan, vendar je vse pomrznjeno in ledeno. Teren je kar pripraven za pogniti po tleh in se lahko fino polomiš. Vreme oblačno in hladno. Pouk je potekal po razporedu, vse ostalo kot ostale dni.

Petek, 6. januar 1978

Sneg bo še danes skopnel. Dopoldan bil z vodom v učilnici na učnih urah. Ob dvanajstih sem prevzel dežurstvo v četi. Popoldan so pitomci imeli kopanje in delovne točke. Za druge se ne zanimam, ker imajo svoje poveljujoče, vendar sem v roke prijel naš vod. Kamor koli sem prišel ni bilo nobenega pravega odnosa do dela. V učilnici se sploh ni naredilo nič, v spalnici še manj. Napovedal sem jim kontrolo opravljenega dela in če ne bo v redu bodo pač sledile ponovitve. Do enajstih zvečer smo imeli popravne vaje za določene faze čiščenja. Bodo vsaj vedeli za drugič. Tudi jaz sem doživljal podobne situacije, če nismo izvajali nalog po ukazu.

Sobota, 7. januar 1978

Dopoldan sončno in vetrovno. Ob dvanajstih sem predal dežurstvo in bil prost. Po kosilu počitek in nato odhod v mesto. Obšel na hitro stare točke in nazadnje obsedel z Vučković Petrom v hotelu do ure, ki je narekovala povratek v kasarno. Spat šel ob enajstih in nato sem še pomiril naše nekatere pitomce, ker se niso mogli spraviti na spanje. Danes je v svoji kategoriji boksa zmagal Mate Parlov.

Nedelja, 8. januar 1978

Po opravljenih jutranjih obveznostih in zajtrku sem pitomce napotil v učilnico na učne ure, kjer sem bil prisoten tudi sam. Pred kosilom sem jo mahnil do kantine. Po kosilu do petih popoldne prosto in nato v mesto. Nikjer nič posebnega, zato sem jo mahnil v vojašnico in gledal z drugimi boksanje Mata Parlova.

Ponedeljek, 9. januar 1978

Dopoldan bil s pitomci pri pouku. Vreme sončno in lepo. Popoldan zopet s pitomci v učilnici. Zvečer šel v kino dvorano na ogled češkega vojnega filma „Dan, ki ne mine“. Od doma sta prišla naš vodnik Murčehajić in vodnik iz 4. voda Jembrek.

Torek, 10. januar 1978

Dopoldan imeli T.O. V Podosojah. Pitomce je usposabljanje kar zmahalo. Popoldan je bilo v kino dvorani nekakšno predavanje, pa sem takoj zadremal, ker je bilo v dvorani vroče in zatohlo. Tudi meni je Podosoje pripomoglo k hitremu dremežu.

Sreda, 11. januar 1978

Cel dopoldan smo bili na terenu. Vreme oblačno in toplo. Ponekod ležijo še majhne zaplate snega. Ker je danes sreda imamo vodniki izhod v mesto, če nismo na dolžnosti. Ker se je naš kolega Murčehajić vrnil z dopusta spočit, sva mu z Mušterić Jozom predala vod v oskrbo in jo potegnili v mesto. Danes so začeli prihajati pitomci, ki bodo popolnili 57. klaso (1. bataljon). Ob devetih zvečer sem si v kino dvorani ogledal film „Veliki revolveraši“. V JLA sem deset mesecev.

Četrtek, 12. januar 1978

Dežuje, zato je pouk v učilnici. Moje mesto v zadnji vrsti ob radiatorju je kot nalašč za dremanje.

Popoldan zopet učne ure do večerje. Novih pitomcev je vse več.

Petek, 13. januar 1978

Dopoldan pouk na poligonu. Piha južni veter in je zelo nadležen, da reže do kosti.

Popoldan kopanje in pitomci so delali na delovnih točkah kot mravlje. Prejšnja vzgoja se jih je dobro prijela.

Po večerji šel do 1. bataljona, kjer je ostal na stažiranju moj krajan Vučković Pero, ki se s polno paro ukvarja z novimi prišleki.

Ponoči je vodnik Murčehajić, ki je imel posteljo poleg mene nekaj sanjal, ker me je kresnil z roko po glavi. Ko sem ga vprašal kaj je, se je samo obrnil in spal naprej. Težko je to, ko pride civilno življenje za teboj.

Sobota, 14. januar 1978

Zjutraj sem vodil jutranjo telovadbo in pitomce dobro prebudil. Po smotri sem šel s pitomci pod nadstrešnico, kjer so bile učne ure. Ob desetih je v kasarno prilomastil načelnik šole in dobro izprašil dežurne čet. S poukom smo do kosila nadaljevali v učilnici. Ob pol dveh popoldan sem sprejel dolžnost dežurnega čete. Popoldan je bilo letanja sem ter tja vrh glave dokler nisem vojsko spravil v mesto. Zvečer mi je eden od pitomcev zamujal, zato sva bila z dežurnim bataljona kot na vroči žerjavici. Dobro se je vse izteklo, da ga ni dežurni šole vtaknil v „čtvorko“. Mlajšemu dežurnemu je prišla kontrola, ko sem bil jaz na počitku.

Nedelja, 15. januar 1978

Dopoldan dolgočasno. Skoraj sam sem v četi. Vojska se je porazgubila po kasarni. V četo je prišel tudi komandant bataljona kapetan I. klase Koprivica Konstantin. V našem nadstropju je imel pisarno. Po predaji dolžnosti sem odšel v kantino na pivo. Popoldan z Mušterićem v mesto. Pri Medanu je zopet padla večerja, kot da nimamo kaj jesti v kasarni. Dobro dokler je v žepu še kaj „cvenka“. Za nama so prišli naši pitomci Pavlin iz Novega mesta in njegova kompanija. Odšel sem v kasarno.

Ponedeljek, 16. januar 1978

Vreme delno oblačno brez dežja. Prve dve uri v učilnici ONO, nato s kamioni do Dubovca, kjer smo izvajali TO. Okrog dvanajste ure je začel padati dež. Po kosilu malo prosto, nato so bile priprave za T.O. , ki smo jo imeli na Zlatištu. Ob prihodu v kasarno je bilo čiščenje orožja in nato kontrola čistoče. Pitomci so vajo ponovili, ker je bilo orožje zasmojeno od manevrskega streliva in površno očiščeno. Vodnik Zorko Cveto iz prvega voda je bil dežurni čete.

Torek, 17. januarja 1978

Zopet je deževno vreme, zato je potekal pouk v učilnici. Prišel je ukaz da morava z Mušteričem na pouk s 2. in 4. vodom, ker vodniki stažisti koristijo letni dopust in za določene teme primanjkuje inštruktorjev. Tudi popoldan bi moral iti na usposabljanje pa nisem šel, ker sem namestnik KV. Z našim podporočnikom sva se zopet malo udarila. Ne najdeva ni po bogu skupnega jezika.

Sreda, 18. januar 1978

Dopoldan je pouk potekal kot običajno po učnem načrtu. Predavatelj N. N.G. Kapetan Vasilije Sadiković se je spravil na mene, zakaj mu nisem pripravil vseh „postolja“ za puškomitraljeze. Več ko delam, bolj jih dobim po glavi. Vedno se nekdo spravi na mene, Murčehajić in tudi Mušterić jo kar dobro odneseta. Ne vem kaj delam narobe. Postolja sem pripravil toliko, kot je bilo zahtevano po materialni zagotovitvi. Oficirski pameti občasno tudi zmanjka „špage“. Z Zorkom sem moral še na INŽ. Popoldan je bilo bolj zabavno, ker je bil ob petih v kino dvorani koncert. Nastopali so: pevec Kićo Slabinac, humoristka Nela Eržišnik in skupina Opatijski suveniri. Bilo je lepo, posebno je izstopala plesalka Kornelija iz Splita.

Četrtek, 19. januar 1978

Jutro sveže in delno jasno. Dopoldan pouk po razporedu. Z vodnikom Habjanom iz 2. voda odštevava dneve, kdaj greva mi dva na letni dopust. Verjetno v ponedeljek 30. januarja, lahko bi šla celo v soboto 28. januarja. Bova videla, kako se bo odločil komandir čete. Odšli smo še v Podosoje na izvidovanje. Z Murčehajićem sva ob pol dveh prišla peš v kasarno. Zakaj peš, še danes ne vem. Popoldan sem bil z vodom na nočni vaji, ki jo je izvajal predavatelj T.O. Pot iz Podosoja do vojašnice me je dopoldan malo zmahala, zato sem se po večerji kmalu pobral na počitek.

Petek, 20. januar 1978

Jutranja telovadba, nato smo odšli vodniki na nekakšen seminar. Nič kaj ni bilo zagnanosti in pripravljenosti za diskusijo. Dve uri smo še imeli sestanek s komandantom bataljona. Popoldan kopianje in delovne točke. Cel dan je bilo oblačno in toplo.

Sobota, 21. januar 1978

Dopoldan učne ure v učilnici. Dve uri sem še predaval T.O. Zadnji dve uri smo bili na poligonu za F.V. Popoldan prosto. Ob petih sem šel v mesto. Bil v Gradski kafani in v hotelu. V kasarno smo vodniki prišli petnajst minut do polnoči. Dežurni šole kapetan Marković nas je zaustavil in nam rekel naj stojimo na eni nogi kot čaplje, da bo videl, če smo se ga napili. Nič ni bilo od tega.

Nedelja, 22. januar 1978

Vstajanje ob šestih in sledilo je iztepanje odej pred našo stavbo. Ob isti uri smo vsi v prvem

in drugem bataljonu ter šolski četi izvajali to aktivnost. Nekoliko je bilo tudi prahu v zraku, kajti iztepalo se je 2400 odev. Dopoldan bil v učilnici in z Ostojićem v kantini, kjer je častil eno pijačo za 20. rojstni dan. Ob pol dveh sem zopet sprejel dolžnost dežurnega čete.

Ponedeljek, 23. januar 1978

Dežurstvo bi moral izvajati do enih popoldne, vendar sem dobil zamenjavo takoj po zajtrku, ker sem z vodom moral na T.O. , ki smo jo izvajali na južnih strminah Ilijine glave. Ob devetih se je zjasnilo in dan je bil sončen. Vaja ni bila težka in pitomci so zelo dobro delali. Jaz sem na vaji bil kar v novi obleki, katero sem imel na dežurstvu.

Torek, 24. januar 1978

Pouk po razporedu. Na Zlatištu smo izvajali T. O. z izdelavo zaklonilnikov. Ker nimaš kam kopati, smo se posluževali zidanja s kamenjem. Naš komandir voda je bentil, da morajo pitomci zakamuflirati zaklonilnike. S čim? Tistega nekaj trnja in pritlikavih dreves je izven vegetacije, pa tudi odsekati nimamo s čim. Zopet sva si bila v laseh. Bolj kot sem mu tolmačil, da bi v stvarni situaciji še kako izvedli kamuflažo s primernim orodjem , slabše je bilo.

Prvi z leve sedi komandir voda podporočnik Antonijević in drugi z desne sedi avtor (označen s puščico).

Sreda, 25. januar 1978

Danes smo izvajali bojno streljanje pod zelo težkimi pogoji. Sodra in dež sta tako sekala, da sem tarčo na 400 m komaj videl, kaj šele zadel. Po kosilu čiščenje orožja in nato učne ure do večerje. Dnevi se počasi pomikajo h koncu meseca, a ni dolgo ko smo praznovali Novo leto.

Četrtek, 26. januar 1978

Pouk po razporedu. Nič posebnega.

Petek, 27. januar 1978

Pouk do kosila po razporedu. Popoldan kopanje in delovne točke.

Sobota, 28. januar 1978

Jutro jasno in mrzlo. Dopoldan vaje iz N.G. na poligonu pri strelišču. Nato do kosila vaje na poligonu za F. V. Popoldan prosto. Z najinim dopustom ni nič. S Habjanom sva računala, da bi morda že danes lahko šla domov. Bila sva v veliki zmoti. Da preživiš pust sobotni popoldan je edina rešitev pobeg v mesto. V civilnem življenju bi proti večeru že imel sindrom pobega na kakšno zabavo ali ples. V mestu sem našel vodnika Vučković Petra in njegovega pitomca iz 56. klase doma iz Kočevja.

Nedelja, 29. januar 1978

Vse jutranje aktivnosti, razen postroja za zajtrk so odpadle zaradi dežja. Nočno neurje je divjalo do šeste ure zjutraj. Malo sem vedril v učilnici in malo v kantini. Novo kantino gradijo kot Noe barko. Popoldan počitek. Od doma sta prišla vodnika iz 4. in 2. voda (Avramović in Krnić). Ob sedmih zvečer sem odšel v mesto. Obšel sem naše „oporne“ točke in prišel v kasarno ob desetih. Ker sem se potepal po mestu in cel dan nisem imel volje, moram pa sedaj pisati opomnik za jutri. Verjetno mi je takšen način dela odgovarjal in sem zadevo do polnoči z lahkoto naredil. Pomagal mi je tudi popoldanski spanec in kava v mestu z dodatkom „ljute“.

Ponedeljek, 30. januar 1978

Močno je deževalo, zato je T.O. odpada. Cel dopoldan smo vedrili v učilnici. Z vodnikom Habjanom iz 2. voda sva bila zjutraj pri komandirju čete kapetanu Viduki. Hotela sva zvedeti, kako je z najinim dopustom. Dal nama je na znanje, da dopusta ne bova dobila kar tako, ker naju potrebuje zaradi izvedbe pomembne vaje, ki je pred nami. Zdaj smo zopet v ti fazi, ko je za nekatere odobren dopust brez omejitev, za naju dva „Janeza“ se pa vrata zaprejo zaradi vaje. Naj še nekdo reče, da se ne delajo razlike po nacionalnosti. Se in to na vsakem koraku. Posebno sem to občutil na svoji koži pri ocenjevanju. Prišel bo tudi moj dan odhoda in takrat bom odšel iz kasarne takoj, ko se bo zdanilo. Popoldan bom zopet dobil na grbo dežurstvo čete. Prava reč, pa še postolje PM mi naj obesijo na hrbet. Naš komandir voda tudi ne zna sam nič narediti. V vsaki večji aktivnosti vidi velik problem in na koncu situacijo še zakomplicira.

Torek, 31. januar 1978

Do enih popoldan sem bil še dežurni. Vod je bil pri pouku po razporedu in me tudi ni dosti zanimalo kje se nahaja. Popoldan s pitomci v učilnici na učnih urah.

Sreda, 1. februar 1978

Dopoldan smo izvajali INŽ. Na poligonu in nadaljevali s pripravami na ROB. Vreme oblačno, vendar suho. Končno nam je komandir čete povedal, da greva s Habjanom lahko na letni dopust.

Četrtek, 2. februar 1978

Dopoldan smo bili v rajonu Šuhurove Mahale, kjer smo izvajali T.O. Dan se vleče, ker je v glavi misel, da greva jutri domov. Z vajo, ki jo je tako izpostavljajl komandir čete ne bo za sedaj nič, kajti iz našega voda gre celo Mušterić Jozo na vikend. Tako je ostal sam s celim vodom Murčehajić Muharem – Hare. Dobil sem objavo in potne stroške za domov. Potni stroški so za železnico, se razume.

Petek, 3. do 21. februar 1978

Redni dopust. Domov sva šla s Habjanom z letalom z letališča Čilipi (Boeing 727) do Zagreba. Tukaj je bilo lepo vreme, a pri nas je verjetno Sibirija. Na nogah pa nizki čevlji po P.S. Z avtobusom sva potovala jaz do Novega mesta, Milan do Ljubljane. Iz Novega mesta sem potoval z avtobusom čez Suho krajino do Kočevja. Avtobus za našo dolino je že odpeljal ob uri, ko je imel odhod. Poiskal sem kolega Kure Stankota, ki me je potegnil v 21 km oddaljeno vas Brezovica. V ti vasi smo bili pred služenjem vojaškega roka ob sobotah na plesih. Vas šteje 5 hiš in v tistem času sta na polno obratovali dve gostilni. Naslednjih 5 km me je odpeljal gostilničar pri katerem smo največ krat hodili na ples. Zadnja dva kilometra sem šel peš do doma. Lepo je na dopustu v brezdelju zimskega časa. Vmes je bil še Pust in maškare so kar veselo lazile okrog. Dnevi so hitro bežali in v Bilečo sem se po izteku dopusta vračal s Habjanom iz Brnika. Dolgo sva čakala letalo iz Amsterdama. V kasarno sva prispela ob enajstih zvečer. Naši so že vsi spali.

Sreda, 22. februar 1978

Zjutraj pozdrav s pitomci in oficirji, ki te zopet hvalijo, da si se srečno vrnil v enoto, seveda ker te potrebujejo za delo. Lase sem imel nekoliko izven normativov, pa se je naš komandir voda takoj zapičil v moje lase, kot da nima kaj drugega početi. Dopoldan pouk v učilnici. V zadnji klopi sem dremal kot star maček na peči. Popoldan sem imel s kapetanom Vasilijem Sadikovićem pripravo za izvedbo N.N.G. Po pripravi sem šel v mesto in se pri civilnem frizerju ostrigel, da bom imel mir pred našim terierčkom.

Četrtek, 23. februar 1978

Dopoldan smo imeli šest ur usposabljanja na poligonu PVO. Aviončki po žicah doli in nato gori. Upal sem, da se bo naprava pokvarila in bomo odšli v kasarno, vendar je delala brezhibno. V kasarno je prišla delegacija iz Boke Kotorske (RM) na obisk. Popoldan bil dežurni čete. Na počitek šel ob polnoči.

Petek, 24. februar 1978

Ob štirih zjutraj sem bil že pokonci in nadaljeval z dežurstvom. Naši pitomci so odšli k pouku in v četi je mirno. Vrane se derejo za stavbo, pa sem jih pregnal z zračno puško. Ob desetih je prišel po mene kapetan Vasilije Sadiković. Vzel mi je kapo z glave, me zgrabil za lase kolikor je mogel pri kratkih laseh in me vprašal, zakaj nočem z njim na N.N.G. Rešiti sem se hotel z izgovorom na dežurstvo, pa ni nič pomagalo. Izposloval je pri naših komandirjih, da sem dobil zamenjavo na dolžnosti in moral sem z njim na poligon. Dežurstvo je prevzel vodnik Ostojić iz 4. voda. Kaj je bil vesel, da me je dobil za pomoč pri N.N.G. Popoldan sem bil prost in sem si privoščil izdaten počitek.

Sobota, 25. februar 1978

Zjutraj sem vodil jutranjo telovadbo, zato ker sem namestnik komandirja voda. Evo ti funkcije pa delaj. Ostala naša dva vodnika nista šla niti na telovadbo. Nato sem izvršil še smotro. Raport mi je predal pitomac Dabić. Vod sem odpeljal v učilnico, kjer je bil sestanek ZKJ. Ne vem zakaj je prišlo do stave, da če bo na dinarju cifra, bom obril brke. Vržemo dinar in glej jo, cifra. V nedeljo zvečer gredo brki dol. Popoldan sel v mesto in se družil z mojima domačinoma Vučkovičem in Križmanom.

Nedelja, 26. februar 1978

Dopoldan premikanje od učilnice do kantine in še v kino dvorano, kjer je bila nekakšna prireditel. Na prijavnici so civilne osebe, ki so prišle na obisk. V našem vodu je bil pitomac Žarko doma iz Vojnika pri Celju in tudi njega je obiskala žena. Danes sem si v mestu zaželel burek, kar ni moja navada. Nazadnje sem šel še v hotel, ki je poln vojske. Do desetih zvečer za civile tukaj ni prostora. V kasarno prišel že ob devetih zvečer.

Ponedeljek, 27. februar 1978

Nov delovni teden, ki se je začel z jutranjo telovadbo in „smotro“. Naš Murčehajić – Hari se ni obril in zopet sem moral jaz predajati KV raport. Pouk je potekal v učilnici. Ob enih sem prevzel dežurstvo v četi. Dan je bil turoben in človeka kar vleče na počitek, samo jaz ga do polnoči ne bom imel. Zvečer mi je prišel v kontrolo dežurni šole in ker ni imel bolj pametnega vprašanja, me je vprašal zakaj se lušči barva na „piketih“. Res čudno vprašanje, na katerega nisem imel resnega odgovora. Kakšnega bedastega odgovora se nisem upal dati, ker z dežurnim šole ni šale.

Torek, 28. februar 1978

Mesec februar je pri koncu. Dopoldan sem imel dela čez glavo in komaj ob treh popoldan sem predal dežurstvo. Popoldan sem bil prost, naj še drugi malo garajo. Udaril sem horizontalo do večerje.